sygn. akt: **D 4/24**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny **Grzegorz Koksanowicz**
Sędziowie: radca prawny **Paweł Strzelec - sprawozdawca**
radca prawny **Marek Kulik**

Protokolant Joanna Kowalska

w obecności **Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Pauliny Bartoszcze Savci**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…)r. sprawy **radcy prawnego** (…) **(nr wpisu** (…)**)**, córki (…), ur. (…)r. w (…), zam. (…)

obwinionej o to, że:
w okresie od (…)r. do (…)r. będąc pełnomocnikiem Skarżących zachowywała się w sposób godzący w zasady etyki zawodowej radcy prawnego tj. wykonywała czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności, która jest wymagana od radcy prawnego, powoli, nieterminowo i nierzetelnie, unikała kontaktów z Klientem i nie informowała Klienta o stanie sprawy,

- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1166 ze zm.) w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 i art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. (dalej „KERP")

I. Uznaje obwinioną **radcę prawnego** (…)winną tego, że:

w okresie od (…)r. do (…)r. będąc pełnomocnikiem Skarżących zachowywała się w sposób godzący w zasady etyki zawodowej radcy prawnego tj. wykonywała czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności, która jest wymagana od radcy prawnego, nieterminowo i nierzetelnie, unikała kontaktów z Klientem i nie informowała Klienta o stanie sprawy,

- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r., poz. 499 ze zm.) w zw. z art. 6, art. 12 ust. 1 i art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. (dalej „KERP")

II. Za czyn wymieniony w punkcie I niniejszego orzeczenia, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 i ust. 2ba ustawy o radcach prawnych wymierza karę pieniężną w wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego tj. 5.235 zł (słownie: pięć tysięcy dwieście trzydzieści pięć złotych 00/100).

III. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionej radcy prawnego (…)na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 2.066,60 zł (słownie: dwa tysiące sześćdziesiąt sześć złotych 60/00).

Przewodniczący	Członkowie	
……	……	……
r.pr. Grzegorz Koksanowicz	r.pr. Paweł Strzelec	r.pr. Marek Kulik

sygn. akt D 4/24

UZASADNIENIE

Wnioskiem o ukaranie z dnia (…) r. (sygn. akt RD (…)) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o ukaranie radcy prawnego (…)obwinionej o to, że w okresie od (…)r. do (…)r. będąc pełnomocnikiem Skarżących zachowywała się w sposób godzący w zasady etyki zawodowej radcy prawnego tj. wykonywała czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności, która jest wymagana od radcy prawnego, powoli, nieterminowo i nierzetelnie, unikała kontaktów z Klientem i nie informowała Klienta o stanie sprawy, - tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1166 ze zm.) w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 i art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. (dalej „KERP").

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sądy Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (dalej: Okręgowy Sąd Dyscyplinarny) ustalił, co następuje:

W dniu (…)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie doręczono skargę p. (…)i p. (…)na postępowanie radcy prawnego (…). Pismem z dnia (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie wezwał Skarżących do uzupełnienia braków formalnych Skargi. Skarga została uzupełniona pismem z dnia (…)r. Skarżący w w/w skardze wskazali, że zostali okłamani „przez kancelarię (…)" co do daty złożenia pozwu do sądu. Skarżący otrzymali informację telefonicznie, że pozew został złożony, natomiast potwierdzenie nadania otrzymali o wiele później. Po złożenia pozwu radca prawny została wezwana do uzupełnienia braków, z powodu złożenia niekompletnych zaświadczeń, co w ocenie Skarżących skutkowało odrzuceniem wniosku o zabezpieczenie. Skarżący wskazali, że bez ich konsultacji radca prawny wniosła o przeprowadzenie rozprawy zdalnej, mimo że nie dysponowali warunkami umożliwiającymi uczestnictwo w tej formie. Skarżący podnieśli też, że w pozwie wskazano błędnie (niższą o 5.000 zł) kwotę należności, która to kwota została zasądzona na ich rzecz.

Pismem z dnia (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie wezwał radcę prawnego (…) do ustosunkowania się do treści skargi. W odpowiedzi na powyższe wezwanie radca prawny pismem z dnia (…)r. wyjaśniła, że w umowie o współpracy Skarżący nie mieli zastrzeżonego terminu na wniesienie pozwu do sądu. Wskazała, że pozwy zawsze składane są niezwłocznie i w pierwszym możliwym terminie. Radca prawny podniosła, że nie przypomina sobie sytuacji, żeby ktoś z pracowników kancelarii informował Skarżących o złożeniu pozwu przed jego faktycznym terminem złożenia. Pozew został złożony w dniu (…)r, i nie przyniosło to Skarżącym żadnej szkody. Radca prawny ponadto wyjaśniła, że niekompletny załącznik pozwu został uzupełniony. Skarżący z tytułu udzielenia zabezpieczenia w sprawie w późniejszym terminie nie ponieśli żadnej szkody. Jej zdaniem kancelaria we własnym zakresie opłaciła opłatę sądową za ponowne złożenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Radca prawny wskazała, że jej klienci co do zasady preferują udział w rozprawie zdalnej, dodając, że Sąd Okręgowy w (…)- tzw. wydział (…), jedynie wyjątkowo przeprowadza rozprawy stacjonarne. Radca prawny stwierdziła, że została zobowiązana do podania adresów

e-mail Skarżących w dniu (…)r. celem przeprowadzenia rozprawy w trybie zdalnym. Zobowiązanie zostało wykonane w dniu (…)r. Zdaniem radcy prawnego, Skarżącej była znana treść zobowiązania z portalu sądów powszechnych. Wskazała również, że na etapie wykonywania zobowiązania sądu, Skarżąca nie zgłaszała, że nie jest w stanie uczestniczyć w rozprawie zdalnej. Wyjaśniła nadto, że wielokrotnie ze Skarżącymi była prowadzona korespondencja e-mail i nie pojawiła się informacja, że nie mają oni warunków technicznych do porozumiewania się na odległość. Wskazała, że dla klientów kancelarii prowadzony jest portal klienta, gdzie każdy klient po uzyskaniu dostępu może zapoznać się z dokumentami swojej sprawy. W ocenie radcy prawnego zdalna forma jest bardziej korzystna dla klientów. Radca prawny wyjaśniła, że wniosek o przeprowadzenie rozprawy zdalnej został wysłany z intencją najlepszego samopoczucia klientów podczas rozprawy. Wskazała również, że na wyraźną prośbę Skarżących został wysłany wniosek o zmianę trybu rozprawy na stacjonarny. Wniosek ten został uwzględniony. Radca prawny potwierdziła, że w pozwie była omyłka pisarska, lecz Skarżący z tytułu niższej zasądzonej kwoty finalnie nie poniosą straty. Wyjaśniła, że w ramach rekompensaty przygotowała aneks do umowy, którego treść Skarżący zaakceptowali. Stwierdziła jednak, że na chwilę składania ustosunkowania się do skargi do kancelarii nie wpłynął podpisany aneks.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, że Skarżący począwszy od (…)r. kontaktowali się z tzw. opiekunem klienta, który przedstawił Skarżącym wyliczenia dotyczące analizy zawartej umowy kredytowej (k. (…)). Skarżącym przedstawiono też informację o opłatach, które musi uiścić klient, wykaz niezbędnych dokumentów, wykaz wykonywanych czynności i przewidywany czas realizacji (k. (…)i k. (…)v). Zgodnie z powyższym dokonanie niezbędnych wyliczeń i przygotowanie pozwu miało nastąpić w okresie 4 miesięcy od dostarczenia przez Skarżących dokumentów finansowych i dokonania opłaty wstępnej. Strony zawarły umowę o świadczenie pomocy prawnej, a następnie w dniu (…)r. udzielili pełnomocnictwa radcy prawnemu (…). W dniu (…)r. radca prawny wystawiła fakturę tytułem opłaty wstępnej na kwotę (…)zł (k. (…)), a w dniu (…)r. Skarżący dokonali zapłaty za w/w fakturę (k. (…)). W dniu (…) r. Skarżący uiścili opłatę od pozwu oraz pełnomocnictwa (k. (…)). Treść pozwu została udostępniona Skarżącym w dniu (…)r. (k. (…)v). Postanowieniem z dnia (…)r. Sąd Okręgowy w (…) oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia, wskazując na niekompletność załączonego do pozwu zaświadczenia (k. (…)). Postanowieniem z (…)r. Sąd Okręgowy w (…) udzielił powodom zabezpieczenia (k. (…)). Pismem z dnia (…)r. Sąd Okręgowy w (…) wezwał radcę prawnego do wskazania adresów mailowych strony powodowej (k. (…)). Zobowiązanie zostało wykonane przez radcę prawnego w piśmie procesowym z dniu (…) r. (k. (…)). Zarządzeniem z dnia (…)r. wyznaczono rozprawę stacjonarnie (k. (…)). W (…)r. Sąd Okręgowy w (…) ustalił nieważność umowy kredytowej i zasądził na rzecz Skarżących kwotę (…)zł, w pozostałym zakresie oddalając powództwo (k. (…)). W dniu (…)r. Skarżący zgłosili błędnie zasądzoną kwotę radcy prawnemu (k. (…)). W wiadomości e-mail z dnia (…)r. radca prawny wskazała, że faktycznie doszło do omyłki pisarskiej, ale Skarżący tej kwoty nie stracą. Radca prawny zaproponowała aby należne od wyższej kwoty odsetki pomniejszyły wynagrodzenie kancelarii (k. (…)) i przesłała Skarżącym stosowny aneks do umowy (k. (…)).

Przechodząc do oceny zachowania Obwinionego radcy prawnego (…) **w ramach**

ustalonego stanu faktycznego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do następujących wniosków:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala przyjąć, że Obwiniona winna jest popełnienia zarzucanego we wniosku o ukaranie z dnia (…)r. (sygn. akt RD (…)) przewinienia dyscyplinarnego. W świetle zgromadzonego w niniejszym postępowaniu materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, że Obwiniona przyjęła od Skarżących(…) pełnomocnictwo oraz zawarła umowę o świadczeniu pomocy prawnej. Przedmiotem umowy było reprezentowanie Skarżących w sprawie dochodzenia roszczeń w związku z umową o kredyt hipoteczny denominowany/indeksowany do waluty obcej.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni podziela stanowisko Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego zawarte w w/w wniosku o ukaranie, że Obwiana radca prawny (…) prowadząc sprawę wykonywała czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności. Wprawdzie Obwiniona podjęła szereg kroków prawnych mających na celu realizację zawartej ze Skarżącą umowy, jednak czynności te wykonywała nierzetelnie. W ocenie Sądu naganne były zaniechania Obwinionej w zakresie dołączenia do pozwu niekompletnego załącznika oraz nieprawidłowości w wyliczeniu kwot pieniężnych należnych Mocodawcom. W przekonaniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego stanowisko Obwinionej, wskazującej, że niekompletny załącznik do pozwu został uzupełniony nie wyłączają jej odpowiedzialności z tytułu niestaranności w zakresie przygotowania pism procesowych. Okoliczność ta może jedynie rzutować na stopień zawinienia popełnionego deliktu dyscyplinarnego. Podobnie w przypadku błędu w wyliczeniach kwot należnych Skarżącym, podjęcie przez Obwinioną próby skompensowania starty poniesionej przez jej Mocodawców, stanowi jedynie okoliczność łagodzącą, nie wyłącza jednak odpowiedzialności dyscyplinarnej z tego tytułu.

Równie nagannie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ocenia zachowanie Obwinionej w zakresie zaniechań w informowaniu Skarżących o wykonywanych w sprawie czynnościach, szczególnie jeśli chodzi o kwestie tak zasadnicze jak informacja o terminie złożenia pozwu w sądzie czy skierowanie wniosku o przeprowadzenie zdalnej rozprawy. Tłumaczenia Obwinionej zwarte w tym zakresie w pisemnym stanowisku przedstawionym w ramach prowadzonego w sprawie dochodzenia, są w przekonaniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wysoce niewiarygodne i nie znajdują oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym. Sama Obwiniona zrezygnowała z tej linii obrony przyznając się w ramach postępowania sądowego w całości do popełnienia zarzuconego czynu i składając wniosek o dobrowolne poddanie się karze.

Podkreślić należy, że oparciu o art. 6 KERP radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. Zgodnie z art. 12 ust. 1 KERP radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania. Ponadto radca prawny obowiązany jest informować klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób z nim uzgodniony, w szczególności o skutkach podejmowanych czynności procesowych, chyba że klient wyrazi zgodę na odstąpienie od tego obowiązku (art. 44 ust. 1 KERP).

Mając na uwadze całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym wyjaśnia Obwinionej w ramach których przyznała się w całości do winy oraz wniosła o dobrowolne poddanie się karze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że zachowanie Obwinionej wyczerpuje znamiona deliktu dyscyplinarnego opisanego w wyżej przywołanych przepisach. Przyjmując, że Obwiniona ponosi odpowiedzialność za popełnienie czynu objętego wnioskiem o ukaranie, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wyeliminował jedynie z opisu przypisanego sprawcy czynu zachowanie polegające na „powolnym" wykonywaniu podejmowanych czynności jako nie mające normatywnego oparcia w przepisach prawa.

Wymierzając Obwinionej karę pieniężną Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że kara ta stanowi adekwatną reakcję dyscyplinarną za przypisany jej czyn. Sama kara pieniężna w wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie przewinienia dyscyplinarnego, tj. 5.235 złotych, w ocenie Sądu nie jawi się jako szczególnie surowa ale sprawiedliwa – zarówno w kontekście przypisanego przewinienia, jak też na tle ustawowych granic wymiaru sankcji określonych w art. 65 ust. 1 ust. 2ba ustawy o radcach prawnych. Zgodnie bowiem z powołanym przepisem karę pieniężną wymierza się w granicach od półtorakrotności do dwunastokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Wymierzając Obwinionej powyższą karę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę zarówno rodzaj jak ciężar naruszonych obowiązków. W przekonaniu Sądu na korzyść Obwinionej przemawia fakt dotychczasowej niekaralności dyscyplinarnej, złożenie Skarżącym realnej propozycji naprawienia szkody majątkowej oraz to, że finalnie przyznała się do winy.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wymierzona kara jest adekwatna do wagi i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez Obwinioną przewinienia dyscyplinarnego. W ocenie Sądu kara ta spełni swoją funkcję w zakresie prewencji indywidualnej oraz generalnej i spowoduje, że Obwiniona w przyszłości będzie przestrzegał zasad deontologii zawodowej oraz nie popełni przewinienia dyscyplinarnego. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie przywołanych w sentencji przepisów.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów Sąd orzekł, jak w części dyspozytywnej orzeczenia.

POUCZENIE:

Na podstawie art. 70^4 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący Członkowie

……	……..	……
r. .pr. Grzegorz Koksanowicz	r.pr. Paweł Strzelec	r.pr. Marek Kulik